

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 12ης Δεκεμβρίου 1996 *

Στην υπόθεση T-99/95,

Peter Esmond Stott, εκπροσωπούμενος από τους Kenneth Parker, QC, και Rhodri Thompson, barrister, του δικηγορικού συλλόγου Αγγλίας και Ουαλλίας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο το δικηγορικό γραφείο των δικηγόρων Elvinger και Hoss, 15, côte d'Eich,

προσφεύγων-ενάγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους Hans Gerald Crossland και Julian Currall, μέλη της Νομικής Υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Carlos Gómez de la Cruz, μέλος της Νομικής Υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της 28ης Δεκεμβρίου 1994, με την οποία η Επιτροπή απέρριψε την ένσταση του προσφεύγοντος κατά αποφάσεως του διευθυντή του JET, της 13ης Ιουνίου 1994, περί μη εντάξεώς του στο προσωπικό της Επιτροπής ως εκτάκτου υπαλλήλου, καθώς και την αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη λόγω της αποφάσεως αυτής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ
ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kirschner, Πρόεδρο, C. W. Bellamy και A. Καλογερόπουλο, δικαστές,

γραμματέας: B. Pastor, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 28ης Μαρτίου 1996,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Κανονιστικό πλαίσιο της διαφοράς

1 Η κοινή επιχείρηση Joint European Torus (JET), Joint Undertaking (στο εξής: JET ή κοινή επιχείρηση) συστάθηκε για διάρκεια δώδεκα ετών, αρχομένης από την 1η Ιουνίου 1978, με την απόφαση 78/471/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 1978 (ΕΕ ειδ. έκδ. 12/001, σ. 233), η οποία ελήφθη δυνάμει των άρθρων 46, 47 και 49 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας Ατομικής Ενεργείας (στο εξής: Συνθήκη ΕΚΑΕ). Η διάρκειά της παρατάθηκε αρχικά έως τις 31 Δεκεμβρίου 1992 (απόφαση 88/447/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουλίου 1988, ΕΕ L 222, σ. 4), ακολούθως έως τις 31 Δεκεμβρίου 1996 (απόφαση 91/677/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1991, ΕΕ L 375, σ. 9), και τέλος έως τις 31 Δεκεμβρίου 1999 (απόφαση 96/305/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 7ης Μαΐου 1996, ΕΕ L 117,

σ. 9). Έχει ως αντικείμενο την κατασκευή, λειτουργία και εκμετάλλευση, ως συμβαλλόμενο μέρος του προγράμματος «συντήξεως» της Κοινότητας και προς όφελος των συμμετοχόντων στο σχέδιο αυτό, μεγάλης εγκαταστάσεως Torus τύπου Tokamak και των βοηθητικών της εγκαταστάσεων (στο εξής: σχέδιο)

2 Κατά το άρθρο 1 του καταστατικού του JET (στο εξής: καταστατικό), συνημμένου στην προπαρατεθείσα απόφαση 78/471, η έδρα του JET βρίσκεται στο Culham, Ηνωμένο Βασίλειο, στην United Kingdom Atomic Energy Authority (στο εξής: UKAEA ή φιλοξενούσα οργάνωση). Τα μέλη της κοινής επιχειρήσεως είναι επί του παρόντος η ΕΚΑΕ, η φιλοξενούσα οργάνωση (UKAEA), οι αντίστοιχες με την τελευταία επιχειρήσεις εντός άλλων κρατών της ΕΚΑΕ και η Ελβετική Συνομοσπονδία.

3 Τα όργανα της κοινής επιχειρήσεως είναι το συμβούλιο του JET και ο διευθυντής του σχεδίου (άρθρο 3 του καταστατικού). Το συμβούλιο του JET, συγκείμενο από τους εκπροσώπους των μελών της κοινής επιχειρήσεως, έχει την ευθύνη της διαχειρίσεως της κοινής επιχειρήσεως και λαμβάνει τις βασικές αποφάσεις για την εφαρμογή του σχεδίου (άρθρο 4).

4 Το άρθρο 8 του καταστατικού αφορά την ομάδα του σχεδίου. Δυνάμει του άρθρου 8.1, αυτή αποτελείται, αφενός, από προσωπικό που προέρχεται από τα μέλη του JET, σύμφωνα με το άρθρο 8.3 (το οποίο προβλέπει ότι τα μέλη της κοινής επιχειρήσεως θέτουν στη διάθεση αυτής ειδικευμένο προσωπικό), και, αφετέρου, από «λοιπούς υπαλλήλους». Η πρόσληψη των δύο αυτών κατηγοριών προσωπικού πραγματοποιείται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 8.4 και 8.5:

— κατά το άρθρο 8.4, «το προσωπικό που διατίθεται από τη φιλοξενούσα οργάνωση θα συνεχίσει να απασχολείται από την οργάνωση αυτή υπό τους όρους απασχολήσεως που προβλέπονται από αυτή και θα διατίθεται από αυτή στην κοινή επιχείρηση»·

— κατά το άρθρο 8.5, «εκτός αντιθέτου αποφάσεως σε ορισμένες ειδικές περιπτώσεις, σύμφωνα με τις διαδικασίες διορισμού και διαχειρίσεως του προσωπικού που καθορίζονται από το συμβούλιο του JET, το προσωπικό που διατίθεται από τα μέλη της κοινής επιχειρήσεως, εκτός από τη φιλοξενούσα οργάνωση, καθώς και κάθε άλλο προσωπικό, προσλαμβάνεται από την Επιτροπή σε προσωρινές θέσεις, σύμφωνα με το “καθεστώς που εφαρμόζεται στους λοιπούς υπαλλήλους των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων” και διατίθεται από την Επιτροπή στην κοινή επιχείρηση».

Κατά το άρθρο 8.8 του καταστατικού, κάθε οργάνωση μέλος αναλαμβάνει την υποχρέωση να αναπροσλάβει τα μέλη του προσωπικού, τα οποία έχει διαθέσει στο σχέδιο και τα οποία έχουν προσληφθεί προσωρινά από την Επιτροπή, μόλις ολοκληρωθεί η εργασία τους στο πλαίσιο του σχεδίου (το καλούμενο σύστημα των «εισιτηρίων επιστροφής»).

- 5 Οι διατάξεις αυτές συμπληρώνονται από «συμπληρωματικές διατάξεις σχετικά με τον διορισμό και τη διοίκηση του προσωπικού της κοινής επιχειρήσεως JET» (στο εξής: συμπληρωματικές διατάξεις), θεσπισθείσες από το συμβούλιο του JET δυνάμει του άρθρου 8.5 του καταστατικού.

Πραγματικά περιστατικά και διαδικασία

- 6 Ο προσφεύγων είναι Βρετανός υπήκοος, μέλος του προσωπικού της UKAEA, ενταχθείς στο JET από τις 2 Απριλίου 1979. Από το 1981 κατέχει εκεί τη θέση του προϊσταμένου του πειραματικού τμήματος 1, ο δε διορισμός του ανανεώθηκε για τελευταία φορά με απόφαση του συμβουλίου του JET της 17/18 Ιουνίου 1992 (παράρτημα Α2.3 του δικογράφου της προσφυγής).

- 7 Ο προσφεύγων προσπάθησε, κατ' επανάληψη, να μεταβεί από το καθεστώς του υπαλλήλου της UKAEA που έχει ενταχθεί στο JET σε εκείνο του εκτάκτου υπαλλήλου της Κοινότητας. Συγκεκριμένα, ήταν προσφεύγων στις

υποθέσεις Ainsworth κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Ιανουαρίου 1987, 271/83, 15/84, 36/84, 113/84, 158/84, 203/84 και 13/85, Συλλογή 1987, σ. 167, στο εξής: υπόθεση Ainsworth). Είναι επίσης ένας από τους 206 υπογράψαντες την αναφορά αριθ. 188/90, της 22ας Φεβρουαρίου 1990, προς το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Τρεις φορές (1986, 1989 και 1992) περιελήφθη σε εφεδρικούς πίνακες για την κάλυψη κοινοτικών επιστημονικών θέσεων υψηλού επιπέδου και προτάθηκε, το 1989, για μια θέση προϊσταμένου τμήματος στο πρόγραμμα «συντήξεως» (θερμοπυρηνικής) της Γενικής Διευθύνσεως Επιστήμης, έρευνας και αναπτύξεως (ΓΔ XII), την οποία δεν δέχθηκε για προσωπικούς λόγους.

8 Ο προσφεύγων απηύθυνε στον διευθυντή του JET, με έγγραφο της 18ης Ιανουαρίου 1993, αίτηση προσλήψεως υπό την ιδιότητα του εκτάκτου υπαλλήλου της Κοινότητας. Επειδή στην αίτηση αυτή δεν δόθηκε απάντηση, ο προσφεύγων υπέβαλε την από 12 Αυγούστου 1993 διοικητική ένσταση κατά της σιωπηρής απορρίψεως της αιτήσεώς του. Η ένσταση αυτή απορρίφθηκε με απόφαση της Επιτροπής, της 14ης Ιανουαρίου 1994, κατά της οποίας ο προσφεύγων άσκησε προσφυγή ενώπιον του Πρωτοδικείου (σημερινή απόφαση του Πρωτοδικείου, Altmann κ.λπ. κατά Επιτροπής T-177/94 και T-377/94, Συλλογή 1996, σ. II-2041, στο εξής: υπόθεση Altmann).

9 Με έγγραφο της 3ης Δεκεμβρίου 1993 (παράρτημα A2.6 του δικογράφου της προσφυγής), ο προσφεύγων ζήτησε από τον διευθυντή του JET να λάβει τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να προσληφθεί ως έκτακτος υπάλληλος από την Επιτροπή, βάσει ενός «εισιτηρίου επιστροφής», που του είχε χορηγήσει το σουηδικό μέλος του JET, το Swedish Natural Science Research Council, υπό τη μορφή προτάσεως αναπροσλήψεως, της 7ης Οκτωβρίου 1993, εκ μέρους του καθηγητή J. R. Drake εξ ονόματος του (Swedish) Royal Institute of Technology (στο εξής: RIT) (παράρτημα A2.4 του δικογράφου της προσφυγής). Με το ίδιο έγγραφο, ο προσφεύγων υπενθύμισε στον διευθυντή του JET ότι εκείνος, λίγους μήνες προηγουμένως, είχε επιστήσει την προσοχή του στην καταλληλότητά του για την κατάληψη θέσεως Ευρατόμ, αν κατόρθωνε να λάβει «εισιτήριο επιστροφής» από ένα των μελών του JET.

- 10 Ο διευθυντής του JET απάντησε στον προσφεύγοντα με έγγραφο της 11ης Ιανουαρίου 1994, διατυπωθέν ως εξής: (παράρτημα Α2.7 του δικογράφου της προσφυγής):

«Γνωστοποιώ τη λήψη του από 3 Δεκεμβρίου 1993 εγγράφου σας, με το οποίο ζητείτε τη μετάταξή σας σε θέση JET Ευρατόμ.

Όταν συζητήσαμε για την ενδεχόμενη καταλληλότητά σας για την κατάληψη θέσεως Ευρατόμ στο JET, εδώ και λίγο καιρό, σας επισήμανα ότι μία από τις προϋποθέσεις ήταν να διαθέτετε έγκυρο 'εισιτήριο επιστροφής', προερχόμενο από μία άλλη οργάνωση εκτός της ΑΕΑ. Το έγγραφο του Drake προς σας τον ίδιο, της 7ης Οκτωβρίου 1993 (αντίγραφο του οποίου μου αποστέιλате), δεν συνιστά εγγύηση αναπροσλήψεως.»

- 11 Με έγγραφο της 16ης Μαΐου 1994 (παράρτημα Α2.9 του δικογράφου της προσφυγής), ο προσφεύγων διαβίβασε στον διευθυντή του JET νέο έγγραφο του RIT, με ημερομηνία 2 Μαΐου 1994 (παράρτημα Α2.8 του δικογράφου της προσφυγής), ως προς το οποίο υποστήριξε ότι αποτελούσε την εγγύηση αναπροσλήψεως που απαιτούσε το προπαρατεθέν έγγραφο της 11ης Ιανουαρίου 1994, εφόσον ήταν διατυπωμένο με όρους παρόμοιους με εκείνους πολυαριθμών άλλων «εισιτηρίων επιστροφής» που είχε αποδεχθεί το JET στο παρελθόν. Με την ίδια ευκαιρία, ανανέωσε την αίτησή του περί λήψεως μέτρων προκειμένου να διοριστεί ως έκτακτος υπάλληλος, διευκρινίζοντας ότι η πρόθεσή του ήταν να παραιτηθεί από τη θέση που είχε στην UKAEA αφού λάβει ικανοποιητική πρόταση εκ μέρους της Επιτροπής, αλλά πριν να αναλάβει υπηρεσία στην Επιτροπή.

- 12 Με έγγραφο της 13ης Ιουνίου 1994 (παράρτημα Α2.10 του δικογράφου της προσφυγής), ο διευθυντής του JET απάντησε στον προσφεύγοντα ως εξής:

«Δεδομένου ότι η Επιτροπή εξαρτά, επί του παρόντος την πρόσληψη εκτάκτων υπαλλήλων, προκειμένου να τοποθετηθούν σε θέσεις στο JET, από εξονυχιστική εξέταση, λόγω των δυσχερειών του προϋπολογισμού και του τερματισμού του JET στις 31 Δεκεμβρίου 1996, σας γνωστοποιώ μετά λύπης ότι επί του παρόντος δεν είμαι σε θέση να δώσω συνέχεια στην αίτησή σας.»

- 13 Με έγγραφο απευθυνόμενο στον Γενικό Γραμματέα της Επιτροπής, της 7ης Σεπτεμβρίου 1994 (παράρτημα Α2.11 του δικογράφου της προσφυγής), ο προσφεύγων άσκησε διοικητική ένσταση, πρωτοκολληθείσα στις 13 Σεπτεμβρίου 1994 υπό αύξοντα αριθμό R-654/94 (παράρτημα Α2.1 του δικογράφου της προσφυγής), δυνάμει των άρθρων 90 του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΥΚ) και 73 του Καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΛΠ), κατά της αποφάσεως περί μη προσλήψεως που περιείχε το από 13 Ιουνίου 1994 έγγραφο του διευθυντή του JET.
- 14 Ο προσφεύγων ισχυρίστηκε μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο της εν λόγω ενστάσεως (βλ. τα παραρτήματα Α2.13 έως Α2.19 του δικογράφου της προσφυγής), ότι οι λόγοι απορρίψεως της αιτήσεως ήταν αόριστοι και αλυσιτελείς, ενόψει, ιδίως, του γεγονότος ότι η παράταση της διάρκειας του JET έως το 1999 συνεζήτητο ανοιχτά από έτους τουλάχιστον, ότι είχε εγκριθεί από το συμβούλιο του JET και ότι μια νέα παράταση πέραν του 1999 ήταν σφόδρα πιθανή. Ισχυρίστηκε επίσης ότι η απόρριψη της αιτήσεώς του ήταν αντίθετη προς το καταστατικό και τις συμπληρωματικές του διατάξεις, καθώς και προς διάφορες δηλώσεις της Επιτροπής και της UKAEA. Συνεπώς, ο προσφεύγων ζήτησε από την αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) να τον προσλάβει ως έκτακτο υπάλληλο της Κοινοτήτας σύμφωνα με το άρθρο 8.5 του καταστατικού, υπό τους αυτούς όρους όπως τα άλλα μέλη του προσωπικού του JET που προσελήφθησαν δυνάμει του εν λόγω άρθρου 8.5, να προβεί ταχέως στην εν λόγω πρόσληψη και να τον αποζημιώσει για τη ζημία που υπέστη.
- 15 Η Επιτροπή απέρριψε την ένσταση αυτή με απόφαση της 21ης Δεκεμβρίου 1994, η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα με το από 28 Δεκεμβρίου 1994 έγγραφο, το οποίο αυτός υπέγραψε ότι παρέλαβε στις 11 Ιανουαρίου 1995 (παράρτημα 3 του δικογράφου της προσφυγής). Επί της ουσίας, η Επιτροπή ισχυρίστηκε ιδίως ότι:

— οι λόγοι απορρίψεως της αιτήσεως του προσφεύγοντος από τον διευθυντή του JET, οι οποίοι αναφέρονται στο από 13 Ιουνίου 1994 έγγραφό του, ήταν σαφείς, χωρίς διαφορούμενα και λυσιτελείς.

— αποφασίζοντας να μην προβεί στην πρόσληψη εκτάκτων υπαλλήλων, στο παρόν πλαίσιο, για τους λόγους που αναφέρονται στο έγγραφο του διευθυντή του JET, η Επιτροπή είχε παραμείνει εντός των ορίων της

διακριτικής της ευχέρειας, είχε ενεργήσει προς το συμφέρον της υπηρεσίας και δεν είχε διαπράξει ούτε σφάλμα περί την εκτίμηση ούτε κατάχρηση εξουσίας, ενώ εξάλλου ο προσφεύγων δεν είχε αναφέρει καμία ένδειξη δυναμένη να θέσει εν αμφιβόλω τη νομιμότητα της ασκήσεως της εν λόγω διακριτικής ευχέρειας εκ μέρους του διευθυντή στην παρούσα περίπτωση.

- 16 Επιπλέον, με την ίδια απόφαση, η Επιτροπή προσέθεσε έναν νέο λόγο σε εκείνους που είχε επικαλεστεί ο διευθυντής του JET προς στήριξη της από 13ης Ιουνίου 1994 αποφάσεώς του, ισχυριζόμενη ότι με την αίτησή του και την ένστασή του ο Stoit ζητούσε εν τέλει από το JET να ασκήσει την εξουσία του εκτιμήσεως σε ζήτημα προσλήψεως με τέτοιο τρόπο ώστε να δημιουργήσει κενή θέση αντιστοιχούσα στα προσόντα του προϋσταμένου του πειραματικού τμήματος 1, ή ισοδύναμη, ακολούθως να γνωστοποιηθεί η κενή αυτή θέση στο προσωπικό, σύμφωνα με το άρθρο 5.2 των συμπληρωματικών διατάξεων, και τέλος να αποκλεισθούν όλοι οι άλλοι υποψήφιοι για τη θέση αυτή, ώστε ο Stoit να «διορισθεί» σ' αυτή μετά την παραίτησή του από την UKAEA. Η Επιτροπή έκρινε ότι μια τέτοια διαδικασία θα ήταν σαφώς αντίθετη προς το συμφέρον της υπηρεσίας και ελαττωματική τόσο από άποψη τύπου όσο και από άποψη ουσίας.
- 17 Υπό τις συνθήκες αυτές, ο προσφεύγων άσκησε την παρούσα προσφυγή με δικόγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 7 Απριλίου 1995.
- 18 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (δεύτερο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία και υπέβαλε, με έγγραφο της 12ης Δεκεμβρίου 1995, ορισμένες ερωτήσεις στην καθής, η οποία απάντησε με έγγραφο που πρωτοκολλήθηκε στη Γραμματεία στις 15 Φεβρουαρίου 1996. Επιπλέον, το Πρωτοδικείο ζήτησε την αυτοπρόσωπη εμφάνιση του προσφεύγοντος.
- 19 Οι διάδικοι αγόρευσαν και απάντησαν στις προφορικές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου κατά τη δημόσια συνεδρίαση της 28ης Μαρτίου 1996.

Αιτήματα των διαδίκων

20 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- 1) να ακυρώσει την απευθυνόμενη στον προσφεύγοντα απόφαση της Επιτροπής της 28ης Δεκεμβρίου 1994·
- 2) να διατάξει την Επιτροπή να υποχρεώσει τον διευθυντή της κοινής επιχειρήσεως JET να λάβει όλα τα μέτρα που είναι αναγκαία για να δοθεί η δυνατότητα στον προσφεύγοντα να γίνει έκτακτος υπάλληλος της Επιτροπής, σύμφωνα με το άρθρο 8.5 του καταστατικού, χωρίς να του επιβάλει προηγουμένως να παραιτηθεί από την παρούσα θέση του ή να υποβάλει υποψηφιότητα για άλλη θέση στο JET·
- 3) να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στον προσφεύγοντα αποζημίωση για τους διαφορετικούς όρους και τις διαφορετικές συνθήκες εργασίας, που οφείλονται στο γεγονός ότι ο διευθυντής του JET δεν έδωσε συνέχεια στο έγγραφο που του απηύθυνε ο προσφεύγων στις 16 Μαΐου 1994·
- 4) να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

21 Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει εξ ολοκλήρου την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να αποφανθεί κατά νόμον ως προς τα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού της προσφυγής

- 22 Δεδομένου ότι οι προϋποθέσεις του παραδεκτού της προσφυγής είναι δημοσίας τάξεως, το Πρωτοδικείο μπορεί να τις εξετάσει αυτεπαγγέλτως, ο δε έλεγχός του δεν περιορίζεται στην εξέταση των περί απαραδέκτου ενστάσεων των διαδίκων (απόφαση του Δικαστηρίου της 23ης Απριλίου 1986, 294/83, *Les Verts κατά Κοινοβουλίου*, Συλλογή 1986, σ. 1339, 1364· απόφαση του Πρωτοδικείου της 6ης Δεκεμβρίου 1990, T-130/89, *B. κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1990, σ. II-761, σκέψεις 13 και 14).
- 23 Εν προκειμένω, δεδομένου ότι ο προσφεύγων είναι επιπλέον προσφεύγων στην υπόθεση *Altmann*, στο Πρωτοδικείο εναπόκειται να ελέγξει αυτεπαγγέλτως αν το παραδεκτό της παρούσας προσφυγής προσκρούει στην ένσταση εκκρεμοδικίας (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 26ης Μαΐου 1971, 45/70 και 49/70, *Bode κατά Επιτροπής*, Συλλογή τόμος 1969-1971, σ. 835, της 17ης Μαΐου 1973, 58/72 και 75/72, *Perinciole κατά Συμβουλίου*, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 543, και της 19ης Σεπτεμβρίου 1985, 172/83 και 226/83, *Hoogovens Groep κατά Επιτροπής*, Συλλογή 1985, σ. 2831). Στο Πρωτοδικείο εναπόκειται, επιπλέον, να ελέγξει αυτεπαγγέλτως αν, κατόπιν της ακυρώσεως, με την εκδιδόμενη σήμερα απόφαση στην εν λόγω υπόθεση, της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Ιανουαρίου 1994, περί μη προσλήψεως του προσφεύγοντος σε κοινοτική θέση εκτάκτου υπαλλήλου, η παρούσα προσφυγή κατέστη άνευ αντικειμένου, οπότε δεν θα συντρέχει λόγος αποφάνσεως.
- 24 Ως προς την ένσταση εκκρεμοδικίας, το Πρωτοδικείο τονίζει ότι η παρούσα προσφυγή έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 28ης Δεκεμβρίου 1994, περί μη προσλήψεως του προσφεύγοντος σε κοινοτική θέση εκτάκτου υπαλλήλου βάσει ενός «εισιτηρίου επιστροφής» που χορήγησε το σουηδικό μέλος του συμβουλίου του JET, ενώ η προσφυγή στην υπόθεση *Altmann* είχε ως αντικείμενο την ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 14ης Ιανουαρίου 1994, περί μη προσλήψεως των προσφευγόντων σε κοινοτική θέση εκτάκτου υπαλλήλου ως «λοιπού προσωπικού», κατά την έννοια του άρθρου 8.5 του καταστατικού. Εξάλλου, από τα υπομνήματα που κατέθεσαν οι διάδικοι στο πλαίσιο των δύο αυτών υποθέσεων προκύπτει ότι οι λόγοι τους οποίους αυτοί προέβαλαν προς στήριξη των αντίστοιχων προσφυγών τους διαφέρουν. Επομένως, δεδομένου ότι πρόκειται για δύο προσφυγές που αφορούν την ακύρωση διαφορετικών πράξεων οι οποίες εκδόθηκαν επί διαφορετικών νομικών βάσεων και περιέχουν διαφορετικούς λόγους ακυρώσεως, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι δεν συντρέχει λόγος να γίνει

δεκτή η ένσταση εκκρεμοδικίας (βλ., a contrario, την απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Σεπτεμβρίου 1988, 358/85 και 51/86, Γαλλία κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1988, σ. 4821, σκέψη 12).

25 Η λύση αυτή δεν θίγεται από το γεγονός ότι οι ισχυρισμοί και τα επιχειρήματα του προσφεύγοντος στην υπόθεση Altmann αντιφάσκουν, τουλάχιστον σε ορισμένο βαθμό, προς εκείνα που προβάλλει προς στήριξη της παρούσας προσφυγής, καθόσον στην εν λόγω υπόθεση προβάλλει, επικουρικώς, την έλλειψη νομιμότητας των άρθρων 8.4 και 8.5 του καταστατικού, ενώ, εν προκειμένω, επικαλείται προς όφελός του το ίδιο άρθρο 8.5 για να αποδείξει την έλλειψη νομιμότητας της προσβαλλομένης αποφάσεως.

26 Πράγματι, όπως το Πρωτοδικείο μόλις διαπίστωσε, στην παρούσα υπόθεση ο προσφεύγων ζητεί να προσληφθεί από την Επιτροπή σε κοινοτική θέση εκτάκτου υπαλλήλου, όχι υπό την ιδιότητα του «λοιπού προσωπικού» κατά την έννοια του άρθρου 8.5 του καταστατικού, αλλά υπό την ιδιότητα του «προσωπικού που διατίθεται από τα μέλη της κοινής επιχειρήσεως, εκτός από τη φιλοξενούσα οργάνωση», κατά την έννοια της διατάξεως αυτής. Εξάλλου, ο προσφεύγων ουδόλως προβάλλει την έλλειψη νομιμότητας του καταστατικού, αλλά υποστηρίζει αντιθέτως ότι η ορθή εφαρμογή του έπρεπε να οδηγήσει την καθής στο να δεχθεί την αίτησή του. Πρέπει να διευκρινισθεί συναφώς ότι η δήλωση περί της μη εφαρμογής των άρθρων 8.4 και 8.5 του καταστατικού, στην οποία προέβη το Πρωτοδικείο στο πλαίσιο της υποθέσεως Altmann, απαντώντας στα αιτήματα των προσφευγόντων, στο μέτρο που αναφέρεται στις σκέψεις 131 και 141 της αποφάσεως, δεν μπορεί να εμποδίσει τον Stott να ασκήσει προσφυγή ακυρώσεως μεταγενέστερης ατομικής αποφάσεως, χωρίς να υποβάλει νέα ένσταση ελλείψεως νομιμότητας δυνάμει του άρθρου 156 της Συνθήκης ΕΚΑΕ.

27 Υπό τις συνθήκες αυτές, η παρούσα προσφυγή είναι παραδεκτή.

Επί των αιτημάτων ακυρώσεως*Επί του αντικειμένου των αιτημάτων ακυρώσεως*

- 28 Τα αιτήματα του προσφεύγοντος, όπως διατυπώνονται, αποσκοπούν μόνο στην ακύρωση της αποφάσεως της Επιτροπής της 28ης Δεκεμβρίου 1994, περί απορρίψεως της υπ' αριθ. R-654/94 διοικητικής ενστάσεώς του και όχι στην ακύρωση της αποφάσεως του διευθυντή του JET της 13ης Ιουνίου 1994, που αποτέλεσε αντικείμενο της εν λόγω ενστάσεως.
- 29 Πάντως, κατά πάγια νομολογία, η προσφυγή, έστω και αν στρέφεται τυπικά κατά της απορρίψεως της προηγουμένης διοικητικής ενστάσεως, έχει ως αποτέλεσμα να επιλαμβάνεται το Πρωτοδικείο της βλαπτικής πράξεως κατά της οποίας ασκήθηκε η ένσταση (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 17ης Ιανουαρίου 1989, 293/87, Vainker κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1989, σ. 23, της 26ης Ιανουαρίου 1989, 224/87, Kouichoumoff κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 99, και της 14ης Φεβρουαρίου 1989, 346/87, Bossi κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 303· απόφαση του Πρωτοδικείου της 10ης Δεκεμβρίου 1992, T-33/91, Williams κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, Συλλογή 1992, σ. II-2499).
- 30 Εν προκειμένω, η προσφυγή πρέπει επομένως να θεωρηθεί ως βάλλουσα επίσης κατά της αποφάσεως του διευθυντή του JET της 13ης Ιουνίου 1994.

Επί της ουσίας

- 31 Προς στήριξη των αιτημάτων του ακυρώσεως, ο προσφεύγων επικαλείται κατ' ουσίαν τρεις λόγους, οι οποίοι στηρίζονται: α) στην παράβαση του καθήκοντος αρωγής· β) σε πρόδηλη πλάνη περί την εκτίμηση· γ) σε κατάχρηση εξουσίας, και δ) στην παράβαση του άρθρου 8 του καταστατικού και των συμπληρωματικών διατάξεων.

- 32 Πρέπει να τονισθεί ότι οι τρεις πρώτοι λόγοι ακυρώσεως του προσφεύγοντος μπορούν να ευσταθούν μόνον αν ο τέταρτος λόγος του γίνει επίσης δεκτός. Πράγματι, αν, όπως υποστηρίζει η καθής αντικρούοντας τον λόγο αυτό, το καταστατικό και οι συμπληρωματικές εκτελεστικές διατάξεις του απαγορεύουν την επιδιωκόμενη από τον προσφεύγοντα τροποποίηση του καταστατικού, η διοίκηση δεν διέθετε περιθώριο εκτιμήσεως και ήταν υποχρεωμένη να ενεργήσει όπως ενήργησε. Στην περίπτωση αυτή, ο προσφεύγων δεν είχε έννομο συμφέρον να επιτύχει την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως, δεδομένου ότι αυτή μπορούσε μόνο να προκαλέσει την έκδοση νέας αποφάσεως όμοιας κατά περιεχόμενο με την ακυρωθείσα απόφαση (απόφαση του Δικαστηρίου της 6ης Ιουλίου 1983, 117/81, Geist κατά Επιτροπής, Συλλογή 1983, σ. 2191, σκέψη 7· αποφάσεις του Πρωτοδικείου της 9ης Οκτωβρίου 1992, T-50/91, De Persio κατά Επιτροπής, Συλλογή 1992, σ. II-2365, σκέψεις 10 και 24, και της 18ης Δεκεμβρίου 1992, T-43/90, Díaz García κατά Κοινοβουλίου, Συλλογή 1992, σ. II-2619, σκέψη 54).
- 33 Υπό τις συνθήκες αυτές, το Πρωτοδικείο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει πρώτα τον τέταρτο λόγο.

Επί του τέταρτου λόγου, ο οποίος στηρίζεται στην παράβαση του καταστατικού και των συμπληρωματικών διατάξεων

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 34 Ο προσφεύγων παραπέμπει στα επιχειρήματα που αντηλλάγησαν μεταξύ των διαδίκων στο πλαίσιο της υποθέσεως Altmann ως προς τον καλούμενο κανόνα της «προηγούμενης παραιτήσεως», του οποίου επιδιώκει να εξιστορήσει την προέλευση, το αρχικό περιεχόμενο και τις διαδοχικές εκδηλώσεις, από τη θέσπισή του τον Μάιο 1987 έως τη νέα ερμηνεία του από το συμβούλιο του JET τον Ιούλιο 1994, μετά τη «Note of Understanding» που αντηλλάγη μεταξύ της Επιτροπής και του Κοινοβουλίου (βλ. κατωτέρω, σκέψεις 49 επ.). Κατ' αυτόν, ο εν λόγω κανόνας δεν έχει καμία θεμιτή ή εύλογη δικαιολογία, ούτε από νομική ούτε από πραγματική άποψη. Η θέση του σε εφαρμογή έχει ως μόνο σκοπό να εμποδίζει τα πρόσωπα που βρίσκονται στην κατάστασή του να αλλάξουν εργοδότη, δηλαδή να περνούν από τη σχέση με την UKAEA στη σχέση με την Κοινότητα, επιβάλλοντάς τους υποχρεωτική ανεργία πριν από την υποβολή της υποψηφιότητάς τους για έκτακτη κοινοτική θέση στο JET. Πρόκειται για μια ηθελημένη πολιτική, η οποία τέθηκε σε εφαρμογή, από το 1987, από τον διευθυντή και το συμβούλιο του JET. Από την άποψη αυτή, οι

αιτιάσεις του προσφεύγοντος στην παρούσα υπόθεση δεν μπορούν να χωριστούν από αυτές που προβάλλουν οι προσφεύγοντες στο πλαίσιο της υποθέσεως Altmann, οι οποίοι εξάλλου ρητώς αναφέρονται στην περίπτωσή του προς απόδειξη των ισχυρισμών τους.

35 Υποστηρίζει ειδικότερα ότι η θέση της Επιτροπής, όπως αυτή απορρέει από τον νέο λόγο που προέβαλε με την απόφαση της 28ης Δεκεμβρίου 1994 προκειμένου να δικαιολογήσει την απόρριψη της αιτήσεώς του, έχει ως μόνο πρακτικό αποτέλεσμα τη διατήρηση του αποτελέσματος του κανόνα της «προηγούμενης παραιτήσεως», παρ' όλον ότι αυτός έχει επισήμως εγκαταλειφθεί. Αν η άποψη αυτή ήταν ορθή, θα σήμαινε πράγματι ότι ένας υπάλληλος της UKAEA ενταγμένος στο JET δεν μπορεί να αλλάξει εργοδότη χωρίς να προκληθεί η δική του θέση και, επομένως, χωρίς να διατρέξει τον κίνδυνο να χάσει την παρούσα θέση του. Υπενθυμίζει ότι «κανόνες» αυτού του είδους έχουν θεσπιστεί κατ' επανάληψη, με διάφορες αιτιολογίες, από την προπαρατεθείσα απόφαση Ainsworth κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου και εντεύθεν. Υπογραμμίζει επίσης ότι οι «κανόνες» αυτοί τροποποιήθηκαν, ή επανερμηνεύθηκαν, κατόπιν αιτήματος της ίδιας της Επιτροπής, αφού εμφανίστηκαν από την ίδια ως επιβεβλημένοι από το καταστατικό. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι οι νέες αρχές που καθορίζονται με την προσβαλλομένη απόφαση είναι εξίσου ευλογοφανείς και αντικατέστησαν τον κανόνα της «προηγούμενης παραιτήσεως» μόνο για να δημιουργηθεί ένα νέο εμπόδιο ενώ αυτός στο εξής ανταποκρίνεται στον κανόνα του «εισιτηρίου επιστροφής».

36 Κατά τον προσφεύγοντα, η παραπομπή της καθής στο άρθρο 5.2 των συμπληρωματικών διατάξεων, για να δικαιολογήσει τη θέση της, συνδέεται με τη σκέψη ότι η αλλαγή εργοδότη είναι αδύνατη χωρίς τη δημιουργία κενής θέσεως στο JET. Ο προσφεύγων θεωρηθεί ότι αυτό θα συνέβαινε μόνον αν ήταν υποχρεωμένος να παραιτηθεί από το JET προτού ζητήσει να αλλάξει εργοδότη, όπως αυτό πράγματι συνέβαινε υπό το καθεστώς του παλαιού κανόνα της «προηγούμενης παραιτήσεως». Δεδομένου ότι ο κανόνας αυτός δεν εφαρμόζεται πλέον, ο προσφεύγων συνάγει από αυτό ότι ένα πρόσωπο που βρίσκεται στη δική του κατάσταση μπορεί να ζητήσει να αλλάξει εργοδότη χωρίς να υπάρξει εξ αυτού του λόγου δημιουργία κενής θέσεως, ώστε το άρθρο 5.2 των συμπληρωματικών διατάξεων να μην μπορεί πλέον να εφαρμοστεί.

- 37 Ο προσφεύγων υπογραμμίζει επίσης ότι η διαδικασία προσλήψεως σε θέση του JET έχει δύο στάδια: πρώτα, τον διορισμό στην εν λόγω θέση, ο οποίος επέρχεται μετά την περάτωση γενικού διαγωνισμού, ακολούθως, την πρόσληψη είτε από την Επιτροπή ως εκτάκτου υπαλλήλου, είτε από την UKAEA. Η ερμηνεία της Επιτροπής συνεπάγεται ότι ο Stott, ο οποίος κατά την άσκηση των καθηκόντων προϋσταμένου του εμπειρικού τμήματος 1 είχε, κατ' αυτήν, απολύτως ικανοποιητικά αποτελέσματα, πρέπει να αρχίσει εκ νέου την πρώτη φάση και να συμμετάσχει σε γενικό διαγωνισμό, στον οποίο αυτός ήδη πέτυχε το 1981, για τον μοναδικό λόγο ότι επιθυμεί να ανοίξει εκ νέου η δεύτερη φάση της διαδικασίας. Κατά τον προσφεύγοντα, καμία από τις διατάξεις του καταστατικού ή των συμπληρωματικών διατάξεων δεν δικαιολογεί μια τέτοια ερμηνεία.
- 38 Στο υπόμνημά της αντικρούσεως, η καθής αναφέρει ότι δεν θέλει να προβεί σε κανένα σχόλιο σχετικά με τους γενικούς ισχυρισμούς του προσφεύγοντος όσον αφορά το γεγονός ότι από το 1987 οι εφαρμοσθείσες πολιτικές προσλήψεως στο JET αποσκοπούσαν ευθαρσώς στο να εμποδίσουν το προσωπικό να επωφεληθεί της προπαρατεθείσας αποφάσεως Ainsworth κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου και ότι ορισμένοι κανόνες θεσπίστηκαν για να εμποδιστεί το προσωπικό να εγκαταλείψει την UKAEA προκειμένου να καταλάβει θέση εκτάκτου υπαλλήλου στην Επιτροπή. Κατ' αυτήν, οι ισχυρισμοί αυτοί και η ενδεχομένη δυσμενής διάκριση, την οποία ο προσφεύγων θεωρεί ότι υπέστη, δεν είναι λυσιτελείς εν προκειμένω, όπου η προσφυγή αφορά μόνον την ακύρωση της αποφάσεως της 28ης Δεκεμβρίου 1994 και τις συνέπειες αυτής.
- 39 Στην παρούσα υπόθεση, η καθής παρατηρεί ότι το άρθρο 8 του καταστατικού ουδόλως μεν εμποδίζει ρητώς και σαφώς την επιδιωκόμενη από τον προσφεύγοντα τροποποίηση του καταστατικού, είναι όμως επίσης αληθές ότι το καταστατικό δεν περιέχει την παραμικρή διάταξη σχετική με μια τέτοια τροποποίηση. Υποστηρίζει πάντως ότι η γενική οικονομία του καταστατικού και το γράμμα των διατάξεών του οδηγούν στο συμπέρασμα ότι μια τέτοια τροποποίηση του καταστατικού επιτρέπεται μόνο διά της οδού που περιγράφεται στην προσβαλλομένη απόφαση.
- 40 Ισχυρίζεται επομένως ότι το άρθρο 8 του καταστατικού προβλέπει δύο μόνο δυνατότητες: ότι το προσωπικό τίθεται στη διάθεση του JET από την UKAEA (και εξακολουθεί να χρησιμοποιείται από την UKAEA κατά τη διάρκεια του σχεδίου και μετά το σχέδιο) ή ότι διατίθεται από άλλο μέλος (οπότε το

προσωπικό αυτό καθίσταται έκτακτο προσωπικό της ΕΚΑΕ κατά τη διάρκεια του σχεδίου και επανεντάσσεται στο εν λόγω μέλος κατά τη λήξη του σχεδίου). Η καθής τονίζει συναφώς ότι, εν προκειμένω, ο προσφεύγων έχει σύμβαση εργασίας με την UKAEA, από την οποία διατέθηκε για να εργαστεί στο σχέδιο JET. Αυτή επιμένει επίσης στο γεγονός ότι αυτός εξακολουθεί να απασχολείται από την UKAEA, αναφερομένη στα άρθρα 4.5, 5.5, 5.10, 7.2, 8.7, 8.10, 11.5, 12.1 και 13.5 των συμπληρωματικών διατάξεων.

41 Η καθής αναφέρεται εξάλλου στο άρθρο 9.1 των συμπληρωματικών διατάξεων, κατά το γράμμα του οποίου «παύει να ανήκει στο προσωπικό της κοινής επιχειρήσεως ο υπάλληλος (...) (ii) του οποίου η περίοδος εντάξεως, η οποία συμφωνήθηκε μεταξύ του διευθυντή, του εργοδότη και, ενδεχομένως, της μητρικής οργανώσεως, έληξε· (iii) του οποίου η ένταξη τερματίζεται πριν από τη συμφωνηθείσα ημερομηνία, κατόπιν αιτήματος του διευθυντή της μητρικής οργανώσεως ή του ίδιου του υπαλλήλου· (iv) του οποίου τα καθήκοντα τερματίζονται για οποιονδήποτε άλλο λόγο προβλεπόμενο στους όρους προσλήψεως του εργοδότη του». Διευκρινίζει ότι, αν ένα μέλος του προσωπικού που διέθεσε η UKAEA επιθυμεί να θέσει τέρμα στη σύμβαση εργασίας με την τελευταία, η παραίτηση αυτή διέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 9 των συμπληρωματικών διατάξεων και σημαίνει επίσης ότι η εν λόγω θέση του JET κενούται.

42 Η καθής εκθέτει εξάλλου ότι, αν ένα πρόσωπο υποβάλλει υποψηφιότητα για θέση του JET, ισχυριζόμενο ότι διατίθεται από άλλο μέλος εκτός της UKAEA με «εισιτήριο επιστροφής» του εν λόγω μέλους, πρέπει να ανταποκρίνεται σε ανακοίνωση κενής θέσεως και δεν μπορεί να διορισθεί παρά μόνον αφού περάσει τη διαδικασία επιλογής που προβλέπει το άρθρο 5 των συμπληρωματικών διατάξεων.

43 Κατά την καθής, οι προαναφερθείσες διαδικασίες μπορούν ενίοτε να επικαλύπτονται, για παράδειγμα στην ακόλουθη περίπτωση: αν μία ανακοίνωση κενής θέσεως δημοσιεύεται στους κόλπους του JET, ένα μέλος του προσωπικού που έχει τεθεί στη διάθεση αυτού από την UKAEA μπορεί να ζητήσει να επιλεγεί βάσει ενός «εισιτηρίου επιστροφής» και να διεξαγάγει τις διαπραγματεύσεις σχετικά με την καταγγελία της συμβάσεώς του με την UKAEA, τον

τερματισμό της τοποθετήσεώς του στο JET από την UKAEA και την έναρξη της νέας τοποθετήσεώς του από άλλο μέλος εκτός της UKAEA (καθώς και την πρόσληψή του υπό την ιδιότητα του εκτάκτου υπαλλήλου της Κοινότητας), ώστε η σύμβασή του με την UKAEA να λήγει κατά τον χρόνο που αρχίζει να ισχύει το νέο του καθεστώς. Εντούτοις, μια τέτοια διαδικασία θα απαιτούσε την ύπαρξη δύο χωριστών θέσεων: της θέσεως JET για την οποία είχε διατεθεί από την UKAEA, και της θέσεως JET για την οποία θα διατεθεί από άλλο μέλος το οποίο παρέσχε «εισιτήριο επιστροφής».

44 Αντιθέτως, κατά την καθής, αν ένας υπάλληλος της UKAEA, τεθείς στη διάθεση του JET, ζητεί να τοποθετηθεί από άλλο μέλος στη θέση που ήδη κατέχει, δηλαδή αν θέλει να εξακολουθήσει την ίδια εργασία στην ίδια θέση έχοντας όμως αλλάξει εργοδότη, η θέση την οποία κατέχει ως υπάλληλος της UKAEA πρέπει πρώτα να κηρυχθεί κενή, ώστε να αποτελέσει αντικείμενο δημοσιεύσεως κενής θέσεως, και να καλυφθεί κατόπιν επιλογής μεταξύ των διαφόρων υποψηφίων στους οποίους θα περιλαμβάνεται ο εν λόγω υπάλληλος.

45 Η καθής θεωρεί ότι η διαδικασία αυτή είναι η μόνη εφαρμοστέα σύμφωνα με το καταστατικό και τις συμπληρωματικές διατάξεις στην περίπτωση κατά την οποία υπάλληλος της UKAEA επιθυμεί ν' αλλάξει καθεστώς διατηρώντας ταυτόχρονα την ίδια θέση, πράγμα το οποίο ακριβώς συμβαίνει στην περίπτωση του προσφεύγοντος. Προσθέτει ότι η ερμηνεία αυτή εναρμονίζεται απολύτως με τη συλλογιστική του Δικαστηρίου στις σκέψεις 34 έως 38 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Ainsworth κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, σύμφωνα με την οποία οι ειδικοί κανόνες που εφαρμόζονται στους υπαλλήλους της UKAEA, οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που εφαρμόζονται στους υπαλλήλους που δεν ανήκουν στην UKAEA, δικαιολογούνται αντικειμενικώς δεδομένης της εντελώς ειδικής καταστάσεως της UKAEA ως φιλοξενούσας οργάνωσής του JET.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

46 Κατ' ουσίαν, η άποψη του προσφεύγοντος είναι ότι, αφ' ης ένας υπάλληλος διατεθείς στο JET από την UKAEA κατορθώνει να αποκτήσει «εισιτήριο επιστροφής» από άλλο μέλος του JET εκτός της UKAEA, συγκεντρώνει όλες τις

προϋποθέσεις για να μπορεί να ζητήσει την πρόσληψή του από την Επιτροπή σε έκτακτη κοινοτική θέση ως «προσωπικό που διατίθεται από τα μέλη της κοινής επιχειρήσεως, εκτός από τη φιλοξενούσα οργάνωση», δυνάμει του άρθρου 8.5 του καταστατικού, αρκεί να παραιτείται συνακολούθως από την UKAEA.

47 Η καθής ούτε αμφισβήτησε ούτε δέχθηκε, στα υπομνήματά της, ότι το από 2 Μαΐου 1994 έγγραφο του RIT συνιστά έγκυρο «εισιτήριο επιστροφής», για τους σκοπούς του άρθρου 8.8 του καταστατικού, το ζήτημα δε αυτό, επί του οποίου η προσβαλλομένη πράξη δεν αποφαινεται, δεν αποτελεί αντικείμενο της παρούσας προσφυγής. Η καθής θεωρεί, εντούτοις, ότι η χορήγηση ενός «εισιτηρίου επιστροφής» από άλλο μέλος του JET εκτός της UKAEA μπορεί να καταστήσει δυνατή την πλήρωση των προϋποθέσεων διαθέσεως από το εν λόγω μέλος. Με τις απαντήσεις της στις γραπτές ερωτήσεις του Πρωτοδικείου στην υπόθεση Altmann, υποστήριξε εξάλλου ρητώς ότι οι διατάξεις του άρθρου 8 του καταστατικού δεν απαιτούν το προσωπικό που «διατίθεται» από ένα μέλος να απασχολείται ήδη από αυτό, αλλά απαιτούν μόνον όπως αυτό αναλαμβάνει την υποχρέωση «αναπροσλήψεως» του άρθρου 8.8. Δεν αμφισβητείται επίσης ότι πολλά μέλη της ομάδας του JET θεωρούνται ως «διατεθέντα» από ένα μέλος του JET, ενώ δεν έχουν με αυτό επί του παρόντος σχέση απασχολήσεως, αλλά έχουν απλώς λάβει υπόσχεση μελλοντικής απασχολήσεως (βλ. την σκέψη 83 της αποφάσεως Altmann).

48 Πάντως, η καθής υποστηρίζει ότι, εν πάση περιπτώσει, είναι αδύνατο να γίνει δεκτή η ειδική αίτηση του προσφεύγοντος άνευ παραβάσεως του καταστατικού και των συμπληρωματικών διατάξεών του. Από την επιχειρηματολογία της καθής, όπως αυτή διευκρινίστηκε με τις διεξαχθείσες ενώπιον του Πρωτοδικείου συζητήσεις, τόσο στο πλαίσιο της παρούσας υποθέσεως όσο και στο πλαίσιο της υποθέσεως Altmann, προκύπτει ότι η Επιτροπή ερμηνεύει το άρθρο 8.4 του καταστατικού, εν γένει, ως υποχρεώνον τα μέλη του προσωπικού της UKAEA που διατέθηκαν στο JET να παραμείνουν στην υπηρεσία της καθόλη της διάρκεια της τοποθετήσεώς τους, επί ποινή απωλείας της θέσεως που κατέχουν στο JET, αυτό δε ακόμη και αν βρουν άλλη οργάνωση μέλος διατεθειμένη να τους θέσει η ίδια στη διάθεση του JET και να τους χορηγήσει προς τον σκοπό αυτό «εισιτήριο επιστροφής».

49 Συναφώς, η άποψη της καθής, στηριζόμενη κυρίως στα άρθρα 8 του καταστατικού και 9.1 των συμπληρωματικών διατάξεων, έγκαιτα στο ότι μια μεταβολή εργοδότη αυτού του είδους που επιδιώκει ο προσφεύγων είναι δυνατή

μόνο με την προηγούμενη παραίτησή του από την UKAEA, πράγμα το οποίο προϋποθέτει *ipso facto*, κατ' αυτήν, την κένωση της μέχρι τότε από τον ίδιο κατεχομένης θέσεως του JET. Το συμπέρασμα της απόψεως αυτής είναι ότι δεν είναι δυνατή η αλλαγή εργοδότη διατηρώντας ταυτόχρονα την ίδια θέση στο JET: η θέση αυτή καθίσταται κατ' ανάγκη κενή λόγω της λύσεως της συμβατικής σχέσεως με τον παλαιό εργοδότη. Επομένως, ο προσφεύγων θα πρέπει, αν επιθυμεί να προσληφθεί ως έκτακτος υπάλληλος της Κοινότητας, να υποβάλει εκ νέου την υποψηφιότητά του για τη θέση που κατέστη με τον τρόπο αυτό κενή ή για άλλη θέση που είναι κενή, ενδεχομένως συναγωνιζόμενος άλλους υποψηφίους.

- 50 Η άποψη αυτή διατυπώνεται για πρώτη φορά στην παράγραφο 17.4 της «Ετήσιας εκθέσεως επί των υποθέσεων του προσωπικού 1986/87» (παράρτημα A8.6 του δικογράφου της προσφυγής), συνταχθείσα ενόψει της συνεδριάσεως της εκτελεστικής επιτροπής του JET της 14 και 15 Μαΐου 1987 (δηλαδή τέσσερις μήνες μετά την προπαρατεθείσα απόφαση Ainsworth κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου):

«Τα μέλη του προσωπικού της ομάδας του JET που επιθυμούν να αλλάξουν εργοδότη κατά την έννοια του άρθρου 1.1 των συμπληρωματικών διατάξεων πρέπει πρώτα να παραιτηθούν και, σύμφωνα με το καταστατικό του JET, να εγκαταλείψουν το σχέδιο. Τότε μπορούν να υποβάλουν εκ νέου την υποψηφιότητά τους για το σχέδιο και να ληφθούν υπόψη κανονικώς για την επιλογή.»

- 51 Αυτή διευκρινίζεται σ' ένα σχέδιο εγγράφου που προετοιμάστηκε ενόψει της συνεδριάσεως του συμβουλίου του JET της 6ης και 7ης Ιουλίου 1994, προσκομισθέν ως παράρτημα 9 του δικογράφου της προσφυγής. Αν και η καθής υποστήριξε ότι κακώς ο προσφεύγων στηρίχθηκε σ' ένα σχέδιο το οποίο, κατ' αυτήν, ουδέποτε κατέληξε σε οριστικό έγγραφο ή οριστική απόφαση, αυτή δεν αμφισβήτησε ούτε την αυθεντικότητα ή το περιεχόμενο του εν λόγω εγγράφου ούτε το γεγονός ότι προέρχεται από τις υπηρεσίες της διευθύνσεως του JET. Το έγγραφο αυτό έχει ως εξής:

«Κανόνες της προηγούμενης παραιτήσεως

3. Ο κανόνας αυτός θεσπίστηκε από τον διευθυντή του JET λόγω της αναφοράς, στην οποία προέβη το Δικαστήριο με την απόφασή του του 1987,

στην απόφαση της Επιτροπής να θέσει τέρμα στην εισάγουσα διακρίσεις πρακτική, κατ' εφαρμογήν της οποίας οι επιλεγέντες Βρετανοί υπήκοοι για την κατάληψη των θέσεων στην ομάδα του JET ήταν υποχρεωμένοι, είτε το ήθελαν είτε όχι, να προσλαμβάνονται αρχικά από την UKAEA. Η πρακτική τροποποιήθηκε τότε, προκειμένου να καταστεί δυνατό στους Βρετανούς υπηκόους να αναφέρουν, κατά τον χρόνο της υποβολής της υποψηφιότητάς τους για μία θέση στην ομάδα του JET, ποιο μέλος θα τους έθετε στη διάθεση του σχεδίου.

4. Υπήρχε ο φόβος ότι η τροποποίηση αυτή μπορούσε να καταστήσει δυνατό σε μέλη του προσωπικού της ΑΕΑ, που κατείχαν ήδη θέσεις στην ομάδα, να λάβουν εισιτήρια επιστροφής εκ μέρους άλλων εκτός της UKAEA μελών και να τα χρησιμοποιήσουν για να υποβάλουν υποψηφιότητα για κενές θέσεις εντός της ομάδας, προεξοφλώντας ότι, αν τους επέλεγαν, θα αποκτούσαν το καθεστώς Ευρατόμ. Ο διευθυντής του JET σκεπτόταν πράγματι, πιθανώς ορθώς, ότι ήταν νοητές καταστάσεις επιτρέπουσες να συμβεί αυτό.

5. Για τον λόγο αυτό, ο διευθυντής του JET θέσπισε κανόνα αποσκοπούντα στο να μη συμβεί αυτό, τον οποίο περιέλαβε στο έγγραφο του συμβουλίου του JET φέρων την ένδειξη 90/JC 42/7.2 και τον τίτλο 'Πολιτική διαχείρισεως στον τομέα της προσλήψεως και της κινητικότητας του προσωπικού'. Το συμβούλιο του JET έλαβε γνώση του εγγράφου αυτού. Οι συναφείς κανόνες είναι οι ακόλουθοι:

1.2.1. Τα μέλη της ομάδας του JET μπορούν να υποβάλλουν την υποψηφιότητά τους για άλλες κενές θέσεις εντός της ομάδας. Αυτοί που επιλέγονται μετατίθενται κανονικώς στη νέα τους θέση εντός τριών μηνών από την επιλογή τους, εκτός εάν συμφωνηθεί άλλως με το σχέδιο.

1.2.2. Ένα μέλος της ομάδας παραμένει στην υπηρεσία του εργοδότη του κατά τη διάρκεια της τοποθέτησής του στο JET. Ο κανόνας αυτός εφαρμόζεται παρά την οποιαδήποτε τροποποίηση των καθηκόντων του μέλους της ομάδας κατά τη διάρκεια της τοποθέτησής του, προκύπτουσα, για παράδειγμα, από τη μετάθεσή του σε άλλη θέση εντός της ομάδας. Εάν εγκαταλείψει την υπηρεσία του εργοδότη του, η τοποθέτησή του στο JET τερματίζεται αμέσως.

6. Η πρακτική εφαρμογή του κανόνα 1.2.2 σήμαινε ότι ένα μέλος ΑΕΑ της ομάδας του JET, που επιθυμούσε να υποβάλει υποψηφιότητα σε μία θέση Ευρατόμ στο JET επικαλούμενο εισιτήριο επιστροφής χορηγηθέν από άλλο μέλος εκτός της ΑΕΑ, όφειλε να παραιτηθεί από το σχέδιο και την ΑΕΑ πριν από την υποβολή της υποψηφιότητάς του. Ο κανόνας αυτός αμφισβητήθηκε από τον νομικό σύμβουλο της ΑΕΑ, αλλά εγκρίθηκε από τη Νομική Υπηρεσία της Επιτροπής. Η τελευταία κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η απαίτηση αυτή απέρρεε από το καταστατικό του JET και στηριζόταν στην αρχή ότι ένα μέλος της ομάδας δεν μπορεί να διατεθεί από δύο εργοδότες ταυτόχρονα. Ο κανόνας αυτός έγινε δεκτός από το συμβούλιο του JET.»

52 Κατόπιν της Note of Understanding που αντηλλάγη στις 4 Μαΐου 1994 μεταξύ της Επιτροπής και του Κοινοβουλίου (βλ. τη σκέψη 22 της εκδοθείσας σήμερα αποφάσεως Altmann), έγινε δεκτή νέα εκδοχή του κανόνα της «προηγούμενης παραίτησεως», σύμφωνα με την οποία ένα μέλος του προσωπικού, το οποίο έχει διατεθεί στο JET από την UKAEA, μπορεί να τοποθετηθεί σε κενή θέση από άλλο μέλος του JET και, επομένως, να προσληφθεί ως έκτακτος υπάλληλος της Κοινότητας δυνάμει του άρθρου 8.5 του καταστατικού, αρκεί, κατά την ημερομηνία του διορισμού του από την ΑΔΑ της Επιτροπής, να έχει παύσει να είναι διατεθειμένος από την UKAEA και να έχει λάβει «εισιτήριο επιστροφής» από το άλλο μέλος του JET που τον διαθέτει (βλ., ιδίως, τα σημειώματα του Ο'Hara, διευθυντή του προσωπικού του JET, της 17ης Νοεμβρίου και 6ης Δεκεμβρίου 1994, παράρτημα 10 του δικογράφου της προσφυγής).

53 Η εφαρμογή του κατ' αυτόν τον τρόπο τροποποιηθέντος κανόνα απαιτεί, εντούτοις, την ύπαρξη δύο χωριστών θέσεων: εκείνης για την οποία ο υπάλληλος είχε αρχικά διατεθεί από την UKAEA και εκείνης για την οποία θα διατεθεί στο εξής από το άλλο μέλος που του εξασφαλίζει «εισιτήριο επιστροφής». Σε μια τέτοια περίπτωση, ο κανόνας, υπό την προηγούμενη εκδοχή του, απαιτούσε όπως ο υπάλληλος παραιτείται από την UKAEA πριν από την υποβολή της υποψηφιότητάς του για άλλη κενή θέση, αν ήθελε να τοποθετηθεί εκεί από άλλη οργάνωση μέλος του JET. Στο εξής του είναι δυνατόν, υπό τις περιστάσεις αυτές, να υποβάλει πρώτα την υποψηφιότητά του στην εν λόγω θέση και να παραιτηθεί από την UKAEA μόνον αν γίνει δεκτός.

- 54 Πάντως, η τροποποίηση του κανόνα ουδόλως μεταβάλλει την κατάσταση ενός υπαλλήλου που έχει τεθεί στη διάθεση του JET από την UKAEA, ο οποίος επιθυμεί να προσληφθεί ως έκτακτος υπάλληλος της Κοινότητας μέσω της διαθέσεώς του από άλλη οργάνωση μέλος, διατηρώντας ταυτόχρονα τη θέση που κατέχει στο JET. Κατά την Επιτροπή, ο υπάλληλος αυτός οφείλει πρώτα να παραιτηθεί από την UKAEA. Ακολούθως, πρέπει να υποβάλει εκ νέου την υποψηφιότητά του για τη θέση που κατέστη κενή, την οποία κατείχε προηγουμένως, συναγωνιζόμενος ενδεχομένως άλλους υποψηφίους, και να διατρήξει, επομένως, τον κίνδυνο να μη διορισθεί εκ νέου σ' αυτήν.
- 55 Το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι, στον βαθμό που αναφέρεται πιο πάνω, ο κανόνας της «προηγουμένης παραιτήσεως» δεν «καταργήθηκε», αντίθετα προς όσα αφήνει να εννοηθούν η Note of Understanding της 4ης Μαΐου 1994.
- 56 Για να εκτιμηθεί το βάσιμο του κανόνα αυτού, πρέπει να τονιστεί ότι η καθής στηρίζεται ειδικότερα στο άρθρο 9.1, περίπτωση iv, των συμπληρωματικών διατάξεων, σύμφωνα με το οποίο «παύει να ανήκει στο προσωπικό της κοινής επιχειρήσεως ο υπάλληλος (...) του οποίου τα καθήκοντα τερματίζονται για οποιονδήποτε άλλο λόγο προβλεπόμενο στους όρους προσλήψεως του εργοδότη του». Κατά την Επιτροπή, έπεται κατ' ανάγκη ότι ένας υπάλληλος που τέθηκε στη διάθεση του JET από την UKAEA δεν μπορεί να περάσει στην υπηρεσία άλλης οργάνωσης μέλους χωρίς να χάσει τη θέση που κατέχει στο JET, εφόσον η μετάταξη αυτή συνεπάγεται μεταβολή εργοδότη, από την UKAEA στην Κοινότητα. Αντιθέτως, όπως εξήγησε κατά την προφορική διαδικασία ο Ο'Hara, απαντώντας σε ερώτηση του Πρωτοδικείου, ένας υπάλληλος τεθείς στη διάθεση του JET από άλλο μέλος εκτός της UKAEA και, επομένως, προσληφθείς από την Επιτροπή σε προσωρινή κοινοτική θέση μπορεί ελεύθερα να αλλάξει μητρική οργάνωση («οργάνωση γονέα», δηλαδή αυτή που διαθέτει τον υπάλληλο) κατά τη διάρκεια εντάξεως, χωρίς να χάσει τη θέση που κατέχει, εφόσον διατηρεί τον ίδιο εργοδότη, δηλαδή την Κοινότητα. Έτσι δόθηκε το παράδειγμα δύο υπαλλήλων που διατέθηκαν στο JET, ο ένας από το γαλλικό μέλος, ο άλλος από την UKAEA, ενδιαφερόμενοι αμφότεροι για μία πρόταση θέσεως του βελγικού μέλους, με διατήρηση της τοποθετήσεώς τους στο JET για την αρχικά συμφωνηθείσα περίοδο: ο πρώτος ήταν ελεύθερος να την υπογράψει διατηρώντας τη θέση του στο JET, χρησιμοποιώντας απλώς μια γραπτή ένδειξη της επελθούσας

«αλλαγής» ως προς τη μητρική οργάνωση που τον διέθετε, ενώ ο δεύτερος δεν μπορούσε να απαντήσει στην πρόταση αυτή χωρίς να απολέσει τη θέση που κατείχε στο JET.

57 Η ερμηνεία αυτή, αν γινόταν δεκτή, θα μπορούσε να οδηγήσει το Πρωτοδικείο στο συμπέρασμα ότι το άρθρο 9.1 των συμπληρωματικών διατάξεων είναι προδήλως αντίθετο προς τη γενική αρχή της ίσης μεταχειρίσεως και εξ αυτού του λόγου ανεφάρμοστο. Πράγματι, λόγω της ερμηνείας αυτής, η κινητικότητα των υπαλλήλων που διατέθηκαν στο JET από την UKAEA θα εμποδίζεται σε σχέση προς εκείνη των άλλων Ευρωπαίων ερευνητών του JET, χωρίς το εμπόδιο αυτό να έχει οποιαδήποτε αντικειμενική δικαιολογία όσον αφορά τη φύση και τα χαρακτηριστικά της κοινής επιχειρήσεως ή την ειδική κατάσταση της φιλοξενούσας οργανώσεως. Αντιθέτως, πρέπει να παρατηρηθεί ότι αν, όπως απορρέει από τις σκέψεις 25 έως 27 της προπαρατεθείσας αποφάσεως Ainsworth κ.λπ. κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, όλοι οι υποψήφιοι για μία θέση του JET είναι ελεύθεροι να απευθυνθούν στη μητρική οργάνωση της επιλογής τους ενόψει της αρχικής τοποθετήσεώς τους, πρέπει να τους αναγνωρίζεται, κατά τη διάρκεια της εντάξεως, η ίδια ελευθερία αλλαγής μητρικής οργανώσεως και, εφόσον μια τέτοια ελευθερία παρέχεται στους υπαλλήλους που έχουν τεθεί στη διάθεση της κοινής επιχειρήσεως από άλλη οργάνωση μέλος εκτός της UKAEA, αυτή πρέπει επίσης να παρέχεται στους υπαλλήλους που έχουν διατεθεί από αυτήν.

58 Εξάλλου, όπως το Πρωτοδικείο διαπίστωσε στις σκέψεις 92 έως 117 της εκδοθείσας σήμερα αποφάσεως στην υπόθεση Altmann, η διαφορά μεταχειρίσεως μεταξύ του προσωπικού που διέθεσε στο JET η UKAEA και του προσωπικού που διατέθηκε από τα άλλα μέλη της κοινής επιχειρήσεως, θεσπισθείσα με τα άρθρα 8.4 και 8.5 του καταστατικού, δεν δικαιολογείται πλέον αντικειμενικώς. Η προτεινομένη από την καθής ερμηνεία του άρθρου 9.1 των συμπληρωματικών διατάξεων, καθόσον συμβάλλει στη διατήρηση της εν λόγω διαφοράς μεταχειρίσεως, πρέπει επίσης να απορριφθεί.

59 Το Πρωτοδικείο κρίνει, εντούτοις, ότι μια τέτοια ερμηνεία ουδόλως απορρέει από το καταστατικό, το οποίο δεν απαγορεύει στα μέλη της ομάδας του JET που έχουν διατεθεί από την UKAEA να μπορούν, κατά τη διάρκεια της σταδιοδρομίας, να αποτελούν αντικείμενο διαθέσεως εκ μέρους άλλου μέλους. Πρέπει συναφώς να τονισθεί ότι ο ενδιαφερόμενος, περνώντας από την

υπηρεσία της UKAEA σ' εκείνη της Επιτροπής, χάνει έναν εργοδότη για να βρει έναν άλλο, χωρίς να καταστεί άνεργος στο εν τω μεταξύ διάστημα, εντελώς θεωρητικό, που χωρίζει τις δύο διαδοχικές αυτές θέσεις. Το Πρωτοδικείο τονίζει εξάλλου ότι μια τέτοια ερμηνεία δεν εφαρμόζεται ούτε σε περίπτωση παρατάσεως ή ανανέωσης της ισχύος της συμβάσεως που συνδέει τον υπάλληλο με τη μητρική οργάνωση ούτε σε περίπτωση παρατάσεως ή ανανέωσης της περιόδου εντάξεως του υπαλλήλου, που συμφωνήθηκε για ορισμένη διάρκεια μεταξύ του JET και της μητρικής οργάνωσης (βλ. την περίπτωση του ίδιου του Stott, του οποίου η απόσπαση στο JET ανανεώθηκε κατ' επανάληψη), ενώ τέτοια περιστατικά θα έπρεπε εντούτοις, σύμφωνα με τη συλλογιστική της Επιτροπής, να επιφέρουν την απώλεια, για τον οικείο υπάλληλο, της θέσεώς του στο JET, με μία κατά γράμμα εφαρμογή του άρθρου 9.1, περιπτώσεις ii και iv, για τους υπαλλήλους της UKAEA, ή του άρθρου 9.2, για τους υπαλλήλους των άλλων μελών, των συμπληρωματικών διατάξεων. Επιφυλλάσσοντας μια τέτοια ερμηνεία μόνο στην περίπτωση όπως αυτή του προσφεύγοντος, η καθής επεκτείνει με τον τρόπο αυτό τεχνητά το πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου 9 των συμπληρωματικών διατάξεων σε μία περίπτωση για την οποία προδήλως δεν έχουν θεσπισθεί.

- 60 Κατ' αυτόν τον τρόπο, η καθής δεν λαμβάνει υπόψη επιπλέον τον οργανικό χαρακτήρα της προσλήψεως, και επομένως του τύπου απασχολήσεως, σε σχέση με τη διαδικασία επιλογής για μια θέση στο JET. Εν προκειμένω, ο προσφεύγων έχει ήδη περάσει τη διαδικασία επιλογής που προβλέπεται από το άρθρο 5 των συμπληρωματικών διατάξεων είτε κατά την αρχική πρόσληψή του, είτε με την ευκαιρία της υποβολής της υποψηφιότητάς του για τη θέση που κατέχει επί του παρόντος. Εξάλλου, δεν αμφισβητείται μεταξύ των διαδίκων ότι η εν λόγω διαδικασία επιλογής διακρίνεται πλήρως από τη συμπλήρωση των διατυπώσεων προσλήψεως εκ μέρους της Επιτροπής ή, ενδεχομένως, εκ μέρους της UKAEA, οι οποίες θα καταστήσουν δυνατή την κατάληψη της οικείας θέσεως υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στα άρθρα 8.4 ή 8.5 του καταστατικού: το άρθρο 4.2.2, στοιχείο δ', του καταστατικού το προβλέπει ρητώς για τον διευθυντή και τα ανώτερα στελέχη του σχεδίου, ενώ το άρθρο 5 των συμπληρωματικών διατάξεων πράττει το ίδιο ως προς τα άλλα μέλη του προσωπικού. Από τη δικογραφία προκύπτει ότι, σε πολυάριθμες περιπτώσεις, ένα πρόσωπο επιλέγεται καταρχάς προκειμένου να καταλάβει θέση στο JET, και ακολούθως απλώς προσλαμβάνεται από ένα μέλος, τούτο δε με μοναδικό σκοπό να πληρωθούν οι απαιτήσεις των άρθρων 8.1, 8.4 και 8.5 του καταστατικού, ελλείψει οποιουδήποτε διαγωνισμού για την κατηγορία του «λοιπού προσωπικού».

- 61 Το Πρωτοδικείο κρίνει ότι, υπό τις συνθήκες αυτές, γεγονότα όπως η αλλαγή του «sponsoring member» ή η μετάβαση από την υπηρεσία της UKAEA σ'

εκείνη άλλης οργανώσεως μέλους δεν μπορούν να έχουν καμία επίπτωση στη διατήρηση του ενδιαφερομένου στη θέση που κατέχει στο JET.

- 62 Επομένως, απορρίπτοντας την ένσταση του προσφεύγοντος για τον αυτοτελή λόγο που αναφέρεται ανωτέρω στη σκέψη 15, όπως αναπτύχθηκε στο υπόμνημα αντικρούσεως και διευκρινίστηκε κατά τη διάρκεια της προφορικής διαδικασίας, η καθής εφάρμοσε, λόγω ερμηνευτικού σφάλματος, εσφαλμένα τις συναφείς διατάξεις του καταστατικού και των συμπληρωματικών διατάξεων και, συνεπώς, τις παρέβη.
- 63 Επειδή οι περί απορρίψεως της αιτήσεως και της ενστάσεως του προσφεύγοντος αποφάσεις δεν αιτιολογούνται νομίμως με τον λόγο αυτό, πρέπει να εξετασθεί αν οι προσβαλλόμενες πράξεις μπορούν να αιτιολογηθούν νομίμως με τους άλλους λόγους στους οποίους αυτές στηρίζονται, δηλαδή την ευρεία εξουσία εκτιμήσεως της ΑΔΑ σε ζητήματα προσλήψεων, το πλαίσιο των δυσχερειών του προϋπολογισμού της εποχής εκείνης και την προοπτική περαιτώσεως του JET το 1996.
- 64 Πρέπει να υπομνησθεί συναφώς ότι, κατά το άρθρο 8.1 του καταστατικού, «[τ]ο προσωπικό της ομάδας του σχεδίου προσλαμβάνεται σύμφωνα με τις διατάξεις των (...) σημείων 8.4 και 8.5», και ότι, σύμφωνα με το άρθρο 8.5 του καταστατικού, «το προσωπικό που διατίθεται από τα μέλη της κοινής επιχειρήσεως εκτός από τη φιλοξενούσα αρχή, καθώς και κάθε άλλο προσωπικό, προσλαμβάνεται από την Επιτροπή σε προσωρινές θέσεις (...) και διατίθεται από την Επιτροπή στην κοινή επιχείρηση». Ομοίως, κατά το άρθρο 5.10 των συμπληρωματικών διατάξεων, αφ' ης ελήφθη η απόφαση της τελικής επιλογής ενός υπαλλήλου του JET, σύμφωνα με το άρθρο 5.9 των εν λόγω συμπληρωματικών διατάξεων, «ο διευθυντής προσλαμβάνει (...) τον επιλεγέντα υπάλληλο υπό την ιδιότητα του εκτάκτου υπαλλήλου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων», δυνάμει της εξουσίας που του έχει ανατεθεί από την Επιτροπή βάσει του άρθρου 5.11 των ιδίων συμπληρωματικών διατάξεων.

65 Με την επαναλαμβανόμενη χρησιμοποίηση του ενεστώτα («προσλαμβάνεται», «διατίθενται», «προσλαμβάνει»), οι διατάξεις αυτές δείχνουν ότι, αφού περάσει η φάση επιλογής του προσωπικού που προβλέπεται από το άρθρο 5 των συμπληρωματικών διατάξεων, η Επιτροπή δεν διαθέτει πλέον, ουσιαστικά, περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά την πρόσληψη στο JET. Πράγματι, η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως, την οποία απολαμβάνουν τα θεσμικά όργανα στον τομέα αυτό ασκείται στο στάδιο της επιλογής του ειδικευμένου προσωπικού που διατίθεται από τα μέλη της κοινής επιχειρήσεως, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 5 των συμπληρωματικών διατάξεων (βλ., επίσης, το άρθρο 8.2 του καταστατικού, όπου γίνεται λόγος για «την παροχή στον διευθυντή του σχεδίου όσο το δυνατόν ευρύτερων εξουσιών στο θέμα επιλογής του προσωπικού»), και η μετέπειτα παρέμβαση της Επιτροπής, προκειμένου να προσλάβει το επιλεγέν κατά τον τρόπο αυτό προσωπικό υπό την ιδιότητα των εκτάκτων υπαλλήλων της Κοινότητας, έχει επομένως τον χαρακτήρα απλής διοικητικής διατυπώσεως, η οποία αποσκοπεί στην εφαρμογή των προπαρατεθεισών διατάξεων των άρθρων 8.1 και 8.5 του καταστατικού.

66 Έτσι, στο μέτρο που ο προσφεύγων μπορούσε και να διατεθεί κανονικά εκ μέρους του σουηδικού μέλους του JET και να έχει μια θέση στον πίνακα των θέσεων του JET, η καθής ήταν υποχρεωμένη να προσλάβει τον Stott σε μια έκτακτη κοινοτική θέση, ανεξαρτήτως των δυσχερειών της όσον αφορά τον προϋπολογισμό ή του επικειμένου τερατισμού του σχεδίου.

67 Επομένως, εξαρτώντας την πρόσληψη του Stott ως εκτάκτου υπαλλήλου της Κοινότητας από εκτιμήσεις αφορώσες τον προϋπολογισμό μη προσδιοριζόμενες διαφορετικά και, ταυτόχρονα, μην εξετάζοντας αν αυτός πληρούσε τις δύο προϋποθέσεις που διατυπώθηκαν πιο πάνω στη σκέψη 66, ο διευθυντής του JET, και ακολούθως η Επιτροπή, θεώρησαν ότι έχουν εξουσία εκτιμήσεως η οποία δεν τους ανήκε υπό τις παρούσες περιστάσεις και δεν έλαβαν υπόψη, με την ίδια ευκαιρία, το περιεχόμενο των άρθρων 8.1 και 8.5 του καταστατικού και 5.10 των συμπληρωματικών διατάξεων.

- 68 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η καθής, εκδίδοντας τις προσβαλλόμενες πράξεις, δεν αιτιολόγησε νομίμως τις αποφάσεις της και παρέβη τα άρθρα 8.1 και 8.5 του καταστατικού, καθώς και τα άρθρα 5 και 9 των συμπληρωματικών διατάξεων. Ο τέταρτος λόγος του προσφεύγοντος πρέπει, επομένως, να γίνει δεκτός, χωρίς να χρειάζεται να εξετασθούν οι λοιποί λόγοι τους οποίους επικαλείται προς στήριξη της προσφυγής ακυρώσεως.

Επί των αιτημάτων περί διαταγής

- 69 Σύμφωνα με πάγια νομολογία, τα αιτήματα περί διαταγής πρέπει να απορρίπτονται ως απαράδεκτα. Πράγματι, δεν απόκειται στον κοινοτικό δικαστή να απευθύνει διαταγές στα κοινοτικά όργανα στο πλαίσιο του ελέγχου νομιμότητας τον οποίο ασκεί, ενώ απόκειται στην οικεία διοίκηση να λάβει τα μέτρα εκτελέσεως δικαστικής απόφασης εκδοθείσας στο πλαίσιο προσφυγής ακυρώσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Δεκεμβρίου 1989, C-100/88, Oyowe και Traore κατά Επιτροπής, Συλλογή 1989, σ. 4285, σκέψη 19· βλ., τελευταίως, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 13ης Δεκεμβρίου 1995, T-109/94, Windpark Groothusen κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-3007).

Επί των αιτημάτων περί αποζημιώσεως

- 70 Το αίτημα αποζημιώσεως περιλαμβανόταν ήδη στη δυνάμει του άρθρου 90, παράγραφος 2, του ΚΥΚ ένσταση του προσφεύγοντος η οποία έβαλε κατά βλαπτικής πράξεως, δηλαδή κατά της ρητής απόφασης περί απορρίψεως της αιτήσεως που είχε κανονικώς υποβάλει στις 16 Μαΐου 1994 ενόψει της προσλήψεώς του ως εκτάκτου υπαλλήλου της Κοινότητας, απόφασης κοινοποιηθείσας με το από 13 Ιουνίου 1994 έγγραφο του διευθυντή του JET. Υπό

τις συνθήκες αυτές, η αγωγή αποζημιώσεως πρέπει να θεωρηθεί ως ασκηθείσα στο πλαίσιο του άρθρου 152 της Συνθήκης ΕΚΑΕ (179 ΕΚ) και των άρθρων 90 και 91 του ΚΥΚ, των οποίων οι διατάξεις τηρήθηκαν. Συνεπώς, η αγωγή, η οποία περιορίζεται στην αποκατάσταση της ζημίας που έχει άμεση σχέση με τις οικείες βλαπτικές πράξεις, είναι κατ' αρχήν παραδεκτή.

- 71 Επί της ουσίας, πρέπει να τονισθεί ότι τα αιτήματα του προσφεύγοντος αποβλέπουν στην αποκατάσταση της ζημίας που ισχυρίζεται ότι υπέστη λόγω της απορρίψεως από την καθής της από 16 Μαΐου 1994 αιτήσεώς του για πρόσληψη.
- 72 Πρέπει να τονισθεί συναφώς ότι, σύμφωνα με πάγια νομολογία (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 27ης Ιανουαρίου 1982, 256/80, 257/80, 265/80, 267/80 και 5/81, Birra Wührer κ.λπ. κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 85, σκέψη 9, και 51/81, De Franceschi κατά Συμβουλίου και Επιτροπής, Συλλογή 1982, σ. 117, σκέψη 9· απόφαση του Πρωτοδικείου της 18ης Μαΐου 1995, T-478/93, Wafer Zoo κατά Επιτροπής, Συλλογή 1995, σ. II-1479, σκέψη 49), η ζημία της οποίας ζητείται η αποκατάσταση πρέπει να είναι πραγματική και βεβαία. Όμως, εν προκειμένω, το υποστατό της ζημίας που επικαλείται ο προσφεύγων εξαρτάται από την προηγούμενη αναγνώριση του δικαιώματός του να προσληφθεί από την καθής σε έκτακτη κοινοτική θέση κατόπιν της από 16 Μαΐου 1994 αιτήσεώς του, δικαίωμα το οποίο πάντως δεν θα μπορέσει να αναγνωριστει παρά μόνον αν, μετά από έλεγχο, αποδειχθεί ότι η εν λόγω αίτηση ανταποκρινόταν, αφενός, στους προβλεπομένους από το καθεστώς που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό των Ε.Κ. γενικούς όρους όσον αφορά την πρόσληψη των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, ιδίως στο άρθρο του 12, και, αφετέρου, στις προϋποθέσεις διαθέσεως στο JET εκ μέρους άλλου μέλους εκτός της UKAΕΑ, κατά την έννοια των άρθρων 8.5 και 8.8 του καταστατικού. Ένας τέτοιος έλεγχος δεν έχει ακόμη πραγματοποιηθεί και θα πρέπει να γίνει στο πλαίσιο των μέτρων που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως του Πρωτοδικείου και των οποίων η έκδοση απόκειται στην Επιτροπή, δυνάμει του άρθρου 149 της Συνθήκης ΕΚΑΕ (176 ΕΚ). Επομένως, παρ' όλον ότι η έλλειψη νομιμότητας των προσβαλλομένων αποφάσεων, επιφέρουσα την ακύρωσή τους, μπορεί καταρχήν να επισύρει την ευθύνη της Κοινότητας, η ευθύνη αυτή θα μπορεί πράγματι να γεννηθεί μόνον αν αποδειχθεί ότι, αν δεν υπήρχαν οι παρανόμως αντιταχθέντες στο αίτημά του

λόγοι, ο προσφεύγων θα είχε προσληφθεί σε έκτακτη κοινοτική θέση λόγω του ότι πληρούσε όλες τις προβλεπόμενες προϋποθέσεις για μια τέτοια πρόσληψη στο πλαίσιο του JET.

- 73 Ενόψει των όσων προεκτέθηκαν, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι δεν μπορεί, στο παρόν στάδιο, να αποφανθεί επί των αιτημάτων περί αποζημιώσεως του προσφεύγοντος και ότι τα αιτήματα αυτά πρέπει, επομένως, να απορριφθούν ως πρόωρα.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 74 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα. Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 3, του Κανονισμού Διαδικασίας, το Πρωτοδικείο μπορεί να καταλείψει τα έξοδα ή να αποφασίσει ότι κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα σε περίπτωση μερικής ήττας των διαδίκων ή εφόσον συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι. Δυνάμει του άρθρου 88 του ίδιου κανονισμού, στις διαφορές μεταξύ των Κοινοτήτων και των υπαλλήλων τους, τα όργανα φέρουν τα έξοδά τους.

- 75 Δεδομένου ότι η καθής ηττήθηκε κατά το κύριο μέρος των ισχυρισμών της, το Πρωτοδικείο κρίνει ότι θα γίνει ορθή εφαρμογή των αρχών αυτών καταδικάζοντάς την να φέρει, εκτός των δικών της εξόδων, τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (δεύτερο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Ακυρώνει την απόφαση της Επιτροπής να μην προσλάβει τον προσφεύγοντα σε έκτακτη κοινοτική θέση σύμφωνα με το άρθρο 8.5 του καταστατικού του JET, η οποία του κοινοποιήθηκε με έγγραφο του διευθυντή του JET φέρον ημερομηνία 13 Ιουνίου 1994, και την απόφαση της Επιτροπής της 28ης Δεκεμβρίου 1994, περί απορρίψεως της ενστάσεως που άσκησε ο προσφεύγων κατά της αποφάσεως αυτής.
- 2) Απορρίπτει την προσφυγή κατά τα λοιπά.
- 3) Η καθής θα φέρει τα δικαστικά έξοδα του προσφεύγοντος καθώς και τα δικά της έξοδα.

Kirschner

Bellamy

Καλογερόπουλος

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 12 Δεκεμβρίου 1996.

Ο Γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

H. Kirschner